

Pohledy do historie valašskomeziříčské farnosti

Mnohé z toho, co se v naší farnosti v průběhu času událo, buď nevěšelo do širšího povědomí, anebo bylo už zapomenuto. Chtěli bychom proto něco z toho připomenout, a tím oživit vědomí kontinuity s těmi, kteří zde byli před námi. Když P. František Šigut vydal v r. 1940 svou knihu „Dějiny farnosti Valašské Meziříčí“, z níž budeme vedle Pamětní knihy (kroniky) čerpat, vyslovil v předmluvě přání, „aby se tyto řádky setkaly u čtenářů s porozuměním a vzbudily v nich větší lásku k domu Božímu a touhu po opravdovém křesťanském životě, jak bylo v dobách minulých“. K tomuto přání se připojujeme i my, když se chystáme uskutečnit tento svůj záměr.

Farní kostel Nanebevzetí Panny Marie

Na místě dnešního farního kostela stával snad už ve 13. století malý zděný kostelík. Vznikl asi v době, kdy se Meziříčí i s celým okolím dostalo do rukou horlivého olomouckého biskupa Brunona ze Schaumburku (1246–81), který se staral o zakládání nových kostelů a far na svých statcích. Město se však rozrůstalo a kostel už nestačil. Byl proto zbořen a na jeho místě někdy koncem 14. století vybudována stavba nová, rozsáhlejší, která si přes veškerou nepřízeň doby uchovala po celá staletí až do současnosti svou podobu, jež jí byla dána na počátku. Nezachovalo se už ovšem z té doby všechno, nýbrž jen některé části. Příčinou byly požáry, které během století kostel postihly.

O jednom z nich tehdejší místní kronikář Ondřej Sivý zaznamenal, že v r. 1572 byl kostel zasažen bleskem a vyhořel i s věží, ba dokonce i zvony se roztavily. S opravou se začalo hned v příštím roce a dokončena byla r. 1576 zásluhou pana Bernarda ze Žerotína, který hradil většinu nákladů.

Další oheň postihl kostel 24. května 1726. Opět byl jeho příčinou blesk, který udeřil do věže a zapálil ji. Odtud se požár rozšířil i na kostel, který byl bleskem rovněž zasažen, a to ve

štitu u zadního vchodu. Oheň roztavil pět zvonů vážících 95 centů, zachoval se pouze šestý, nejmenší, tzv. „zmíráček“. Později, když byl požár uhašen, našlo se v troskách jenom 54 centů kovu, z něhož byly ulity zvony nové. Podle odhadu odborníků si oprava vyžádala nákladu kolem 2 000 zlatých. Po jejím dokončení dostal kostel vcelku dnešní podobu. Poslední stavební změny, avšak už jen podružného rázu, přineslo kostelu působení faráře Očka (1733–1753). Ten dal mezi kostelem a farou vystavět novou zídku s vchodem a vjezdem na farský dvůr. Brána je zakončena sochami Krista jako krále a sv. Petra a Pavla. V r. 1752 dal k zadnímu vchodu postavit ještě předsíní a komoru pro kostelní potřeby, z níž byly vytvořeny dvě současné zpovědní místnosti pod kůrem.

Dalším významnějším datem ve stavebním vývoji kostela je snesení věže nad sakristií. Došlo k němu v r. 1804 za faráře Karla Zeidlera (1796–1820), a to proto, že jak věž, tak hlavně její cibulovité zakončení byly už velmi sešlé a hrozilo jejich zborcení. Pozdější doby už na stavbě kostela nezměnily nic. Prováděly se pouze některé opravy. Tak v r. 1929 byla otlučena venkovní omítka a fasáda nákladem 245 000 Kč znovu nahozena. Větší opravy byly provedeny ještě i uvnitř kostela v r. 1939, a to nákladem přes 150 000 korun. Všechno bylo uhrazeno z dobrovolných darů. Za zmínku stojí, že celý interiér kostela byl vkusně a zdařile vymalován známým zdejším malířem kostelů p. Josefem Petrákem, který měl tehdy za sebou už více než 50 podobných prací. Obrazy na klenbě opravil akademický malíř J. Heller z Velehradu. Byl restaurován i oltářní obraz, dílo Michaela Englera z r. 1784.

Tolik tedy alespoň ve stručnosti z historie našeho farního kostela, jak ji zaznamenal již zmíněný P. František Šigut.

*dokončení příště
Mgr. Pavel Kotas*

Katecheze v katechumenátu aneb křesťanem se člověk nerodí, nýbrž stává

V prvních staletích nacházíme snad nejzdařilejší formu katecheze v rámci katechumenátu, kdy se Církev věnuje zvláštním způsobem dospělým, kteří mají být začlenění do mystického těla Ježíše Krista, aby se stali jeho živými údý, které přinášejí užitek.

Historikové se shodují v názoru, že katechumenát lze považovat za církevní instituci pastoračně-liturgického typu, která vznikla a konsolidovala se ze zkušenosti. Po schválení církevní autoritou se rozvinula a rozšířila v komunitách křesťanů, zejména ve 3. století. Po ediktu milánském doznala znač-

ných změn, zejména ve druhé polovině 4. století. V 5. století přetrvávala ještě živá a fungující, s postupným úpadkem až k úplnému zániku v 6. a 7. století.

V katechumenátu lze rozlišit prvky dlouhodobé a vícestupňové přípravy na přijetí křtu. Jednotlivým etapám této přípravy odpovídaly i příslušné formy katecheze. Obsah katechetické výuky byl soustředěn kolem dějin spásy. Katechumeni naslouchali Božímu slovu a jeho výkladu a byli seznamováni s řádem liturgických shromáždění.

dokončení na následující straně

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

O spokojenosti

Mnozí mají vše, nač si vzpomenou. A přece nejsou šťastní. Miliony nespokojených duší vidí příčinu své rozervanosti v něčem vnějším. Často jsou přesvědčeni, že by na jiném místě, v jiném světadílu našli pro svou duši více pokoje. Jejich tužby připomínají vyprávění o zlaté rybce a kanárkovi, kteří si za jednoho horkého letního dne chtěli vyměnit svá místa. Rybka zatoužila po houpání na hrazdičce v kleci a kanárek po koupeli v chladné vodě akvária. Když jim tajemný hlas jejich přání splnil, oba zahynuli, protože nové prostředí neodpovídalo jejich přirozenosti. Rybka na vzduchu lekla a kanárek se v akváriu utopil.

Pravým důvodem nespokojenosti je vnitřní stav člověka, zaviněný:

sobectvím a sebeláskou, která ze svého „já“ dělá ústřední planetu, kolem níž se všechno musí točit;

závistí, která způsobuje, že člověk hledí na majetek a vlohy druhých tak, jako by mu je ten druhý ukradl;

žádostivostí, která nezřízeně touží mít stále víc v domnění, že tak zaplní prázdnotu srdce;

žárlivostí, která pramení někdy ze zádumčivosti a smutku, ale nejčastěji z nelásky vůči těm, kteří mají to, co bychom rádi měli my.

Spokojenost je vlastnost duše.

Dá se k ní dospět cestou velkých předsevzetí a bojem proti nezřízeným tužbám. Spokojenosti můžeme dosáhnout jen tehdy, jestliže uznáme určité hranice a meze. Cokoli je v mezích, požívá klidu. Jen vymezený prostor může být přetvořen na opravdu tichou a útulnou zahradu.

Právě tak i duše člověka. Požívá klidu a tiché spokojenosti, pokud je držena ve správných mezích – není-li lakomá, hrabivá, nezřízeně ctižádostivá, sobecká.

Spokojený člověk není nikdy chudý. Nespokojený člověk nebude nikdy bohatý. Všechny trampoty se stávají lehčími, pokud je nese vyrovnaně. Vnitřní nespokojenost otráví i ty největší dary. Spokojenost pramení z víry, z poznání účelu života, z čistého svědomí a z přesvědčení, že ať se nám přihodí cokoli, vše přichází z ruky milujícího Otce.

Jaroslav Kašpar

Katecheze v katechumenátu aneb křesťanem se člověk nerodí, nýbrž stává

dokončení ze strany 1

Katecheze měly převážně charakter společného vyučování; účelem bylo pomáhat všem účastníkům na cestě víry. Nejednalo se tedy o pouhou přípravu na přijetí svátosti křtu, nýbrž též o formaci, aby byl kandidát schopen plnohodnotného křesťanského života.

Přestože katechumenát jako období přípravy byl ukončen slavnostním přijetím iniciačních svátostí (křest, biřmování, eucharistie), výchova víry nově pokřtěných pokračovala: Nyní byli hlouběji uváděni do svátostného života v Církvi

prostřednictvím mystagogických katechezí (srov. např. Mystagogické katecheze sv. Cyrila Jeruzalémského).

Katechumenát dospělých byl pro celou Církev znovu obnoven 2. vatikánským sněmem. Katechumenátem rozumíme určitou dobu a prostor vyhrazený v Církvi dospělým lidem, kteří ještě nejsou křesťany (na rozdíl např. od členů hnutí Neokatechumenátní cesta), kteří však projevují zájem o obsah křesťanské víry a o život z ní, kteří poslouchají Boží slovo, snaží se zachytit jeho ozvěnu ve svém nitru a upřímně se obracejí ke křesťanům o poučení. Katecheze v katechumenátu má podobu doprovázení člověka od jeho první žádosti až k vyznání víry Církve, v níž křesťané nacházejí světlo a orientaci pro svůj život. Ústřední postavení v této katechezi má Bible jako „připomenutí“ úmluvy s Bohem a též liturgie, která umožňuje slavit Boží slovo, prožít a aktualizovat zkušenost přijímání Kristových tajemství.

(pokračování v příštím čísle ŽF)

P. Doc. Dr. Ludvík Dřímál

Svátost smíření – zpověď

Při slavení větších svátků, kdy je večerní mše svatá i v Brankách a v Lešné, není možné, aby během mše svaté zpovídal druhý kněz. Navíc ten, kdo mši slouží, přijede např. z Lešné na poslední chvíli a nestihne vyzpovídat všechny zájemce. U příležitosti těchto větších svátků raději večer se svatou zpovědí nepočítejte.

O. Pavel

Ohlédnutí zpět aneb jak to bylo u Odry

Prázdniny jsou již dávno pryč a nám tak nezbyvá, než si na ně a na zážitky s nimi spojené jen sem tam zavzpomínat. My jsme prožili společně čtrnáct dní na táboře a o tom, jak se nám vedlo, se s vámi chceme podělit.

Letos jsme jeli na místo od domova ne příliš vzdálené – na rozlehlou louku u obce Spálov, která se nachází v Oderských vrších poblíž Vojenského výcvikového prostoru Libavá. Vyrazili jsme v době, kdy počasí táboření vůbec nepřálo, a ani předpověď do dalších dnů nebyla příliš povzbudivá. Mnozí nás litovali, co že na tom táboře budeme v takové zimě dělat. Po našem příjezdu na místo se však počasí umoudřilo a bylo opravdu krásně. To nám pak přišla velice vhod řeka Odra, tekoucí doslova pět kroků od tábora. Stala se nedílnou součástí našeho táborového života a užili jsme si jí dost a dost. Začali jsme hned po ranní rozcvičce, večerní koupel byla samozřejmostí. A jak už to tak bývá, řeka sem tam něco odnese. Tu se stalo, že jsme v ní lovili ešus, tu zase lžící a jednou si chtěla odnést i naši Klárku. Voda však nebyla moc divoká, a tak se jí to nepovedlo. Jen chudák Klára se smrtelnou hrůzou v očích porušila bobříka mlčení. Zavolala si zkrátka o pomoc maminku. Ta však než by jí dojela na pomoc, byla by holka

už dávno v Baltském moři. Další nevšední zážitek spojený s touto řekou nenechal na sebe dlouho čekat. To když jedna hlídka – další naše Klára – přišla zvěstovat, že po Odře pluje parník! V noci, a ještě si k tomu dovolil houkat. Škoda jen, že ho slyšela či snad i viděla pouze tato hlídka. Ráno po parníku ani obláčku. Ostatní tak z toho neměli nic. A co na tom, že v té době bylo v řece vody jen po kolena? Jak vidno, u nás je možné vše. Tedy skoro vše...

Ale ani přes den jsme neměli o zážitky nouzi. Letošní tábor doprovázela totiž ne zcela obyčejná návštěva. Občas nás přišla navštívit královna i se svými dvěma dvorními dámami – Matyldou a Bertou. Královna potřebovala pomoci v boji proti zlému čarodějovi a požádala nás o pomoc. Tak se družiny vydaly na cestu. Že byla občas opravdu náročná, a to doslova, se mohla některá z děvčat přesvědčit na vlastní kůži, když se vinou zlého kouzla dostala na skálu hrůzy a děsu a nemohla ani tam, ani zpět. Naštěstí se v pravý čas objevil statečný zachránce a všechny uvízlé vysvobodil. I přes tyto a mnohé další těžkosti a nesnáze byl černokněžník nakonec přemožen a královské družiny za to dostaly slibovanou královskou odměnu. Vše tedy dobře dopadlo a všichni jsme se domů vrátili v pořádku. Tedy až na paní kuchařku, která si – tentokrát to asi nebylo vinou žádného kouzla či prokletí – poranila nohu. A to tak, že musela být ošetřena, a na Odru jí zůstane stálá památka. Jako na zavalanou se však objevil další statečný zachránce a odvezl ji do nemocnice. I slib, který byl na ten den naplánovaný, jsme nakonec přes všechny patálie stihli, a tak se další děvčata z našeho oddílu stala světloučkami či skautkami.

Nezbývá než dodat, že nám na táboře bylo zkrátka moc dobře, a to i díky fajn lidem, bez jejichž pomoci by tak skvěle nedopadlo. Hlavně díky paní kuchařce, která se starala nejen o naše nenasytné žaludky, a taky díky Sádlovi, který to s námi už podruhé zvládl (a hlavně přežil).

Ivana Malušková

Hlásej Boží slovo...

Pracuj jako hlasatel evangelia, dobře konej svou službu!

(2 Tim 4, 2, 5)

V uplynulém roce uspořádalo Katedrální vzdělávací středisko v Olomouci Kurz čtení Božího slova v liturgii, který probíhal v pastoračním středisku v Rožnově pod Radhoštěm.

Tento kurz absolvovali:

Václav Chládek	Jindřich Svoboda
Vít Žilinský	Alois Folvarčný
Richard Lev	Richard Šimčík
Ondřej Žilinský	Ondřej Svoboda
Pavel Kutálek	Stanislav Kubík
Ludmila Vránová	Karel Kutálek
Zdeněk Vrána	Marek Žilinský
Marek Chramosta	Pavla Palátová
Michal Blaha	Pavel Skýpala
Tomáš Žilinský	Marie Skýpalová
Lukáš Žilinský	Tomáš Pavlica
Bohumír Kratochvíl	

Charita informuje

Výzva!

Sdružení Česká katolická charita organizuje pomoc obětem záplav v Rumunsku. Sbírkové konto: 369–369369369/0800, variabilní symbol: 101–Rumunsko.

Dále ČKCh organizuje pomoc obětem zemětřesení v Pákistánu. Sbírkové konto: 369–369369369/0800, variabilní symbol: 132–Pákistán.

Při platbě složenkou uvádějte číslo účtu v tomto tvaru: 3690369369369/0800.

Více informací získáte na www.charita.cz

Pozvánka

Charita Valašské Meziříčí a humanitární organizace ADRA pořádají v rámci projektu Rodina bez hranic, který je zaměřen na propagaci Adopce na dálku a BangBaby, přednášku pro veřejnost na téma Pomoc bez hranic, která proběhne ve čtvrtek 10. listopadu v 17⁰⁰ v kostele Českobratrské církve evangelické. Přednášejícím bude František Tomanec (ADRA). Srdečně Vás zveme a těšíme se na setkání s Vámi!

Lenka Machalská

Jak ten čas letí...

Je to k nevíře, jak ten čas bláznivě pádí. Letos je to už pět let, kdy v prostorách bývalých kasáren vznikl zásluhou Charity Valašské Meziříčí Azylový dům pro matky s dětmi. Za dobu existence už prošel dvakrát rekonstrukcí, od počáteční kapacity čítající osm bytových jednotek se rozrostl o další dvě a Centrum krizové pomoci, kde se mohou uchýlit ženy v obzvláště akutní a tíživé životní situaci. Také personál se mezitím částečně obměnil, vyškolil a nabral zkušenosti. A to tak, že jsme si letos poprvé troufli oslovit veřejnost rozsáhlou kampaní **Domácí násilí – věc veřejná**, která si kladla za cíl poukázat na existenci tohoto závažného společenského jevu, ale také na jeho bagatelizaci a nepochopení ze strany nejen laiků, často však, bohužel, i odborníků z nejrůznějších pomáhajících profesí.

A jelikož je pro nás téma domácího násilí stále stejně palčivé a veřejnost o něm stále ještě přes veškerou osvětu příliš mnoho neví, rozhodli jsme se ku příležitosti pátého výročí naší existence znovu oslovit co nejširší spektrum lidí. Jsme přesvědčení, že domácí násilí není jen věc dvou partnerů a že ho lze zmírnit pouze rázným a odmítavým postojem celé společnosti. Dne 25. listopadu, který byl vyhlášen **Dnem boje proti domácímu násilí**, vyjdou do ulic ve Val. Meziříčí a v Rožnově p. Rad. dvojice dobrovolníků – studentů soukromé Střední hotelové školy z Rožnova P. Rad. a budou rozdávat kartičky s kratičkým povídáním o domácím násilí a tel. kontaktem na linky pomoci. Kromě toho budou nabízet vánoční přání, které pro nás vyrobili žáci základních škol ve Val. Meziříčí a okolí. Případný výtěžek z prodeje bude použit na výměnu oken a zateplení našeho zařízení. Potkáte-li tedy v tento den dvojice mladých lidí, prosíme Vás o vnímavost, pochopení, ale i shovívavost a otevřené srdce. Vaše laskavost může pomoci ženám a dětem prožívajícím velmi nelehké životní období.

Nadežda Gilarová

Svátost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Tomáš Veselka Dagmar Tichánková
ČSA 1165, Rožnov pod Radh. Podlesí 268

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Pavčina Anna Novotná Tereza Šamánková
Lukáš Martin Vaigl Patrik Machán

Na konec své pozemské cesty došli

Branky

Františka Včelaříková *28. 9. 1917 +3. 10. 2005 Branky 180

Valašské Meziříčí

Marie Bajarová *22.5.1921 +29.9.2005 Mštnovice 14
Jan Kovařík *15. 5. 1922 +3. 10. 2005 Jasenice 61
Zdeněk Vrtílek *2. 11. 1918 +10. 10. 2005 Zašovská 736
Marie Dufková *19. 10. 1919 +10. 10. 2005 DD Podlesí
Marie Sadílková *7. 11. 1925 +19. 10. 2005 Hrachovec 55
František Orava *16. 11. 1910 +20. 10. 2005 Na Šištotě 626
Anna Květoňová *26. 7. 1923 +22. 10. 2005 Vsetínská 496
Augustin Schmiedhammer *15. 6. 1948 +24. 10. 2005

ZŠ Salvátor

Kroužky

V letošním školním roce nabízíme žákům naší školy tyto kroužky (jméno vedoucího kroužku uvádíme v závorce za názvem kroužku): Anglický jazyk (Mgr. J. Volfová), Český jazyk (Mgr. A. Smyčková), Dílnička (Mgr. K. Kramolišová), Dramatický kroužek (Mgr. G. Vránová), Francouzský jazyk (K. Gilarová), Internet (ing. F. Maliňák), Keramický kroužek (Mg. L. Cahová), Kytarový kroužek (ing. H. Mikušek), Matematika (J. Komoňová), Novinářský kroužek (Mgr. R. Juříčka), Sborový zpěv (ing. F. Maliňák), Stolní tenis (Mgr. B. Vodáková).

Sbírka brýlí

Rádi bychom touto cestou oznámili čtenářům ŽF, že po prázdninách opět pokračujeme ve sbírce brýlí pro Afriku. Brýle, které takto darujete, by měly být čisté a v dobrém stavu. Mohou být dioptrické či sluneční. Přinést je můžete v pracovních dnech od 7 do 16 hodin do označené krabice na stolku u sborovny.

Posezení u cimbálu

V sobotu 19. listopadu se v M-klubu KZ uskuteční od 20 hodin Posezení u cimbálu. K tanci i poslechu hraje cimbálová muzika Jana Mikuška. Všichni jste srdečně zváni. O tom, kde můžete pořídit místenku v ceně 100Kč na osobu, vás budeme informovat v ohláškách později.

Ludmila Černochová

Setkání zaměstnanců církevních škol olomoucké arcidiecéze

Založit tradici setkávání učitelů církevních škol olomoucké arcidiecéze se Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži rozhodlo po loňské dobré zkušenosti, kdy se konal volejbalový turnaj učitelů. Protože volejbal může být pro někoho až příliš náročný sport, doplnili organizátoři program o turnaj v tradiční francouzské hře pétanque.

Na gymnáziu se tak sjelo v úterním odpoledni 27. září na 65 učitelů a vychovatelů, odhodlaných nejen hájit barvy své školy a pobavit se při pohybu na čerstvém vzduchu i v tělocvičně, ale především poznat své kolegy z jiných církevních škol, navázat nová přátelství, vyměnit si pracovní zkušenosti. Tentokrát se zapojilo už šest škol: Arcibiskupské gymnázium Kroměříž, Církevní základní škola v Kroměříži, Církevní základní škola ve Zlíně, Církevní základní škola Salvátor ve Valašském Meziříčí, Stojanovo gymnázium na Velehradě a Církevní základní škola sester voršilek v Olomouci.

Po slavnostním zahájení se řady sportovních nadšenců rozdělily do dvou skupin: Ti sportovněji založení se pustili do volejbalového turnaje, ti, kteří mají raději klidnější pohyb, se nechali poučit o tom, jaká jsou pravidla pétanque, a zanedlouho už téměř zkušeně rozmísťovali kovové koule na hřištích nádvoří Arcibiskupského gymnázia. Dá se říci, že skoro bez výjimky kouzlu pétanque podlehli a hráli i po setmění za svitu lamp... Zápas ve volejbalu i v pétanque byly napínavé až do samotného konce a radost z pohybu i z diplomů měli všichni, byť třeba skončili někde na konci turnajových žebříčků.

Asi nejdůležitějšími výdobytky příjemně stráveného dne bylo však přesvědčení, že podobná setkávání přispívají k lepší soudržnosti pracovních kolektivů i k prohlubování spolupráce mezi církevními školami.

Aranka Řezníčková

Důležité upozornění!

Telefonický kontakt s farářem

Už asi rok mám nové číslo na mobil 731 621 221. Staré číslo (724 224 809) už nepoužívám. I přesto, že jsem nové číslo zveřejnil v Životě farností, se na starém čísle při jeho občasně kontrole objevují nepřijaté hovory. Na tato volání už nereaguji.

Mobil s novým číslem nosím stále u sebe. Po dobu, kdy však učím, sloužím mši svatou nebo mám důležité jednání, zapínám tichý režim. To znamená, že v tuto dobu nemohu žádný hovor přijmout. Když později beru mobil do ruky a vidím na něm nepřijaté hovory, nevytáčím automaticky zpět toto číslo. Předpokládám, že když mi někdo chce sdělit něco velmi důležitého, může to udělat následujícím způsobem: Zanechá vzkaz na záznamníku nebo pošle zprávu (SMS), případně zavolá znovu. Pokud mne někdo chce informovat o něčem důležitém, může poslat ihned zprávu (SMS). Mobil mám totiž skoro pořád u sebe a není možné, abych si nějakou zprávu přečetl až druhý den. Na zprávy mohu někdy reagovat zprávu i v případě, kdy nemohu volat. Navíc zpráva v telefonu zůstává a mohu si ji připomenout, kdybych na ni pozapomněl.

o. Pavel

Život farností č. 10, ročník XII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu zfv.m@razdva.cz, anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 6. listopadu 2005
<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>